

ROERKERKNIEUWS IN CORONATIJD

editie 30 (29 oktober 2020) – clustersecretariaat@roerkerken.nl

inleiding

Sinds twee weken geldt bij ons weer een maximum van 30 kerkgangers. Hoe anders is dat in België. Daar werd op 23 oktober j.l. door de federale regering bekend gemaakt “*dat het protocol van 1 oktober 2020 ook de komende weken van kracht blijft voor de vieringen in onze kerken. Tot maximaal 200 personen kunnen dus blijven deelnemen aan een kerkelijke viering, op voorwaarde dat de afstand van 1,5 m en de andere veiligheidsvoorschriften uiteraard onverminderd gerespecteerd blijven. Deze verlenging geldt tot en met donderdag 19 november. Dan wordt ze geëvalueerd*”. De maximaal 30 kerkgangers noopte het kerkbestuur van Montfort er zelfs toe vanaf 25 oktober j.l. geen vieringen meer aan te bieden. Dat ‘nieuws’ werd vandaag zelfs door de krant opgepikt. Ook de Allerzielenviering schiet er daar dus bij in. In de andere parochies ging die (op 25 oktober j.l.) en gaat die (op 1 november a.s.) gewoon door, al is het maar met maximaal 30 kerkgangers. Het betreft besloten vieringen, waarvoor alleen de naaste familie is uitgenodigd. Ook een gezamenlijke (open-lucht-)viering op het kerkhof resp. op de begraafplaats bleek helaas geen optie.

Natuurlijk hadden ook wij het graag anders gezien, maar we doen het ermee. Moeten het er ook voorlopig nog mee doen, want de huidige maatregelen blijven zeker nog tot december van kracht. Met de huidige maatregelen kunnen we tenminste nog vooruit, want volgende week, als er weer een ‘echte persconferentie’ is (die van eergisteravond was blijkbaar geen echte, eerder een ‘persmoment’), kan het alweer anders zijn. ‘Alle opties staan open’, aldus de premier. Versoepeling van de maatregelen zit er dus voorlopig niet in. Het kan alleen nog maar erger worden. We wachten dus maar (weer) af en maken er ondertussen het beste van.

Misintenties

Om te voorkomen dat het aantal kerkgangers boven de dertig uitstijgt worden er slechts mondjesmaat Misintenties aangenomen. Zo houden we de ‘harde kern’ over, de mensen die toch naar de kerk blijven komen, of het nu koud is of niet, of je nu een mondkapje om moet of niet. Dat neemt niet weg dat ieder van ons toch zijn of haar intenties heeft waarvoor hij bidt en waarvoor het geen kwaad kan ook samen voor te bidden. Daarom willen wij de mogelijkheid bieden, dat als U toch naar de kerk komt per briefje een ‘gebedsintentie’ in de sacristie of bij de dienstdoende koster af te leveren, waar dan tijdens de voorbede voor gebeden wordt. Dat kunnen overledenen zijn, maar mogen ook andere intenties zijn, zoals voor een zieke (zus, tante, etc.), voor het slagen van een operatie, voor het slagen voor een examen, om een goede ziekenhuisuitslag, etc. Het gaat hier dus niet om Misintenties (met de daarbij behorende tarieven), maar om gebedsintenties.

zomer- en wintertijd (met dank aan ‘wikipedia’)

Dit weekend duurde een uurtje langer dan gebruikelijk; we gingen weer van de zomer- naar de wintertijd. Eigenlijk een vreemd verschijnsel, een verschijnsel dat inmiddels ook zijn langste tijd lijkt te hebben gehad. De oliecrisis van 1973, die tot een golf van energiebesparende maatregelen leidde, was voor veel Europese landen aanleiding om de zomertijd in te voeren. Spanje en Albanië begonnen hier in 1974 mee. In 1975 volgden

Griekenland en Cyprus. Frankrijk volgde in 1976, Nederland, België, Luxemburg, Portugal en Polen in 1977, Tsjecho-Slowakije, Bulgarije en Roemenië in 1979. West-Duitsland wachtte nog tot 1980, totdat hierover een afspraak met de Oost-Duitsland was gemaakt. Ook Oostenrijk, Denemarken, Hongarije, Noorwegen en Zweden sloten zich toen aan. In 1981 volgden de Sovjet-Unie, Finland, Zwitserland en Liechtenstein, en in 1983 Joegoslavië. Het laatste land binnen Europa dat besloot tot aansluiting was Andorra in 1985. Sinds 2002 geldt binnen de Europese unie de zomertijd van de laatste zondag van maart tot de laatste zondag van oktober. Sinds 2007 begint het draagvlak voor het verzetten van de klok af te brokkelen. Een onderzoek dat jaar, waarbij de slaap- en activiteitritmes van de mens werden bestudeerd, leek te suggereren dat het uur verschil van grote invloed was op de biologische klok van de mens. Bij de keuze voor permanente standaardtijd of permanente zomertijd is het beter voor de gezondheid om te kiezen voor de tijd die het beste aansluit bij het natuurlijke dag- en nachtritme, waarbij de zon vroeg opkomt. Dit is het geval bij permanente standaardtijd. Slaap- en gezondheidsstudies laten zien dat wanneer een niet-natuurlijke tijd gekozen wordt, dit een negatieve invloed heeft op gezondheid en welbevinden: slaapduur en slaapkwaliteit nemen af, het aantal mensen met kanker neemt toe, depressies en overgewicht nemen toe en de algemene levensverwachting neemt af. Uit een ander (Russisch) onderzoek onder jongeren bleek dat zij meer last hadden van stemmingwisselingen en een sociale jetlag bij zomertijd in de winter dan bij standaardtijd. Gezien de negatieve effecten van zomertijd op de gezondheid, adviseert het RIVM bij de keuze tussen standaardtijd en zomertijd, om voor standaardtijd te kiezen. In 2019 publiceerde het RIVM een metastudie over de gezondheidseffecten van de zomertijd, op basis van meer dan 60 wetenschappelijke studies. De conclusie is dat het afschaffen van de zomertijd beter is voor de gezondheid. De tijdswisseling veroorzaakt nadelige gezondheidseffecten. Zo zijn er bijvoorbeeld direct na de wisseling van de zomertijd meer hartinfarcten. Zulke gezondheidseffecten treden niet op bij een vaste tijdsinstelling voor het gehele jaar. Volgens de studie zou het voor de gezondheid nog beter zijn om terug te gaan naar de voor Nederland en België natuurlijke tijdzone: de West-Europese tijd (GMT of UTC).

Allerheiligen

Op 1 november vieren de Kerk het hoogfeest van Alle Heiligen oftewel 'Allerheiligen', een feest dat dit jaar toevallig ook op zondag gevierd wordt. Het is een feest dat tot de verbeelding spreekt, niet alleen omdat de Duitse kerkhervormer Martin Luther de vooravond van dit feest koos om in 1517 zijn beroemde 95 stellingen tegen de Kerk te 'publiceren' (reden waarom 31 oktober ook wel geldt als 'Reformationstag'), maar ook omdat de vooravond van dit feest ('All-Hallows-Eve') aan de oorsprong staat van 'Halloween', een traditie die vanuit de Angelsaksische wereld naar onze streken is overgewaaid. Allerheiligen is een typisch katholiek feest, omdat de verering van de heiligen typisch katholiek is. Het was ook daartegen dat Luther zich verzette. Zij kunnen en mogen dan wel gelden als 'voorbeeldige' christenen, maar bidden om hun voorspraak ging hem te ver; dat zou on-Bijbels en overbodig zijn: Christus is immers de enige middelaar. In de ogen van Calvijn is heiligenverering een vorm van afgodendienst. Daarom zijn er meer dan eens calvinistische predikanten opgestaan die probeerden kinderfeesten als St. Maarten en Sinterklaas in de ban te doen. Door de katholieken worden heiligen 'vereerd', niet 'aanbeden' zoals wel eens beweerd wordt. Aan de heiligen komt slechts 'dulia' (verering) toe, aan de H. Maagd Maria zelf 'hyperdulia' (bijzondere verering), maar alleen aan God

(Vader, Zoon en heilige Geest) 'latria' (aanbidding). Heiligen zijn er in allerlei 'soorten, maten en gewichten'. Bij velen bestaat het beeld dat heiligen oude mensen zijn die een lang leven nodig hadden om tot heiligheid te komen. Sommige heiligen zijn echter helemaal niet oud geworden. Denken we maar eens aan de heilige Antonius (van Padua): die is maar 35 jaar oud geworden; en de heilige Theresia (van Lisieux): die was pas 24 toen ze stierf. Onlangs (op 10 oktober j.l.) werd de 15-jarige (!) Carlo Acutis (1991-2006) zalig verklaard, een heilige die toch vooral bij de jeugd goed moet liggen, want hij komt helemaal uit het 'internettijdperk'. Onze tijd is immers een online-tijd, nog versterkt door Corona: missen via live-stream, gebedsgroepen en catechese via Zoom en vergaderingen via Skype. Maar dat weerhoudt de Heilige Geest niet om gedoopten te kunnen heiligen! Ook wij als internet-generaties kunnen heilig worden, natuurlijk niet 'door internet', maar door onze trouw aan de Heer en Zijn Kerk. Carlo combineerde zijn passie voor computer met zijn katholieke geloof en toewijding aan de Eucharistie. In de laatste maanden voor zijn vroegtijdige dood t.g.v. leukemie legde hij de laatste hand aan een website waarop Eucharistische wonderen over heel de wereld worden gedocumenteerd en gecatalogiseerd (<http://www.miracolieucaaristici.org/>). Deze 'cyberapostel' lijkt hard op weg om de 'patroonheilige van het internet' te worden.

Personalia

Op zondagmiddag 18 oktober j.l. werd in St. Odiliënberg **Emma Vleeshouwers** uit Maasbracht gedoopt, dochtertje van Dominique en Melissa die elkaar ook twee jaar geleden hier in de basiliek het Jawoord gaven en daarover Gods zegen wilden afroepen.

Op vrijdagmorgen 23 oktober hielden we eveneens in de basiliek van St. Odiliënberg de uitvaartdienst voor **Hermien Mul-Andringa (1933-2020)**. Geboren en getogen in het Friese Wytgaard waar ze ook de oorlog meemaakte die haar leven sterk tekende en haar al jong volwassen maakte met een groot verantwoordelijkheidsgevoel. Op een dansschool in Den Haag ontmoette ze de liefde van haar leven, Peter Mul (1932-1997). Ze twijfelde nooit over haar keuze voor hem, noch om zijn familieverleden, noch om zijn zwakke gezondheid. Ze koos onvoorwaardelijk voor hem een samen kregen ze twee kinderen: Jan en Anette. Omdat ze moeder werd moest ze noodgedwongen haar veelbelovende baan bij de NFO opzeggen. Uiteindelijk verhuisden ze van Den Haag naar Limburg, waar ze in St. Odiliënberg een woning aan de John F. Kennedylaan betrokken. Daar zou ze ruim 50 jaar wonen, eerst samen met haar gezin, later samen met haar man Peter en nadat die in 1997 overleed nog 23 jaar lang alleen. Ze was altijd optimistisch, gelukkig met het kleine, zoals met haar trouwe viervoeter Dribbel, maar boven alles met haar kinderen, klein en achterkleinkinderen. Haar werkzaamheden voor de Dierenbescherming verruilde ze voor 25 jaar voorzitterschap van de Bridgeclub. Op donderdag 15 oktober j.l. kwam er in hospice De Ark een einde aan haar liefdevolle en dankbare leven. Na de uitvaartdienst volgde de begrafenis op 't Zittert.

Op woensdagmorgen 28 oktober j.l. vond in Posterholt de uitvaart plaats voor **Antonius Henricus (Teun) Verbeek (1936-2020)**. Als op een na jongste geboren en getogen in een gezin van negen kinderen die al op jonge leeftijd hun moeder moesten verliezen, namen hij en zijn broer Sjra de Bergerhof in de Holst over. Na vier jaar begon hij wat verderop zijn eigen boerderij. Nadat hij in 1969 getrouwd was met Lena Peters van de Munnichsbos werd deze ook de thuishaven van hun drie dochters Mathilda, Marie-José en Clara. Inventief, creatief en flexibel was Teun in zijn bedrijfsvoering. Inspringen op actualiteit die vandaag

weer anders is dan gisteren en morgen weer anders is dan vandaag, de tering naar de nering zetten, maar dan in positieve zin. Niet ergens mee wachten tot het te laat is, maar op tijd de bakens durven verzetten. Hij was altijd wel in voor een praatje of een grapje. Zijn hobby was jagen en dat is iets wat hij (evenals het boeren) aan zijn dochter Carla vererfde. Zijn kleinkinderen waren zijn grote trots. Als zij er waren was niets te gek of te druk. Afgelopen zomer begon hij met zijn gezondheid te sukkelen. Begin deze maand werden de klachten erger en belandde hij in het ziekenhuis, waar hij te horen kreeg dat hij ongeneeslijk ziek was. Daarom werd hij overgebracht naar hospice De Ark waar hij niet alleen liefdevol verzorgd werd maar ook het sacrament der zieken mocht ontvangen. Op zaterdagmorgen 24 oktober j.l. is hij rustig en vredig heengegaan. Na de uitvaartmis, opgeluisterd door Willeke Simons volgde de begrafenis op Ter Borgh, vlak bij zijn zus Toos.

Gebed in Coronatijd (Otto Grevink)

Lieve God, wat moeten we ervan denken nu het coronavirus zo dichtbij is gekomen en er al zoveel mensen in ons land besmet zijn? We willen vertrouwen dat het goed komt. We willen onszelf en anderen niet bang maken. We willen realistisch blijven, en verstandig zijn met hygiëne. Maar we voelen ook onze kwetsbaarheid. We voelen de ongrijpbaarheid en de grilligheid van het virus dat om zich heen grijpt. Sommigen noemen het een hype en het lijkt ineens over niks anders te gaan. God geef ons open ogen om al het nodige te doen, en de durf om te doen wat we niet hoeven te laten. Geef wijsheid aan onze artsen en verpleegkundigen, onze bestuurders en wetenschappers. Geef vertrouwen in hun kunde. Geef geloof in een goede afloop. Geef verbondenheid met wie het allerkwetsbaarst zijn, en met hen die door andere ziekten zich kwetsbaar voelen. Ons leven is uit en in uw hand. Behoed ons en bewaar ons.

Wit U ons in deze (Corona-) tijd extra financieel ondersteunen?

Herkenbosch: NL52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 54 INGB 000 1054 893 tnv RK kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 013 4704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 58 RABO 0138 1020 82 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 of NL 63 INGB 0001 170 840 t.n.v. RK Kerk St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 01546 00512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl.

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154

Bert Venner (Roermond), diaken, 320 215

Lian Overbeeke (Posterholt), jeugd- en jongerenwerk, diaconie, tel. 06 – 526 20 245

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marjo Janssen), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 – catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg, tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 – martinus@roerkerken.nl